

पर्षस्याहवनीयादौ शास्त्रीयेऽस्तु स्वतन्त्रता” ॥

अनारभ्याधीतं पर्षमयीत्वम् । यथा जुहः प्रसिद्धा प्रकृतौ निविष्टा तथैवाग्निप्रणाल्या तत्संस्काररूपमाधानं प्रकृतौ निविष्टत इति चेत् । मैवं, वैषम्यात् । द्विविधा हि जुह्वा आकारः लौकिकः शास्त्रीयश्च । अरन्तिमात्रदैर्घ्यहंसमुखत्वविलत्वादि-रूपो दृश्यमानो लौकिकः । अपूर्वीयत्वाकारस्तु शास्त्रीयः । तयोरपूवीयत्वं क्रतुप्रवेशमन्तरेण नास्ति । तत्र यदि लौकिका-कारमात्रे पर्यवस्येत् तदा पर्षमयीत्वं विफलं भवेत् । काष्ठान्त-रेणापि तदाकारस्य सुसम्पादकत्वात् । अतोऽपूवीयत्वाय पर्षता क्रतौ प्रविष्टा । आहवनीयादीनां त्वेक एव शास्त्रीयाकारः । स च विधिबलादाधानेनैव जन्यते नान्यथा । तस्मादाधानस्य क्रतुप्रवेशं विनैव शास्त्रीयाहवनीयाद्याकारसम्पादनार्थत्वाद-ग्निमात्रेण तत् संयुज्यते । तथासति पर्षवैषम्यात् प्रकृताव-प्रविश्याग्नीनुत्पाद्य क्रतुवत्त्वातन्त्रेणावतिष्ठते । ततो लौकिक-पापसम्पादितसुवर्षब्रीह्यादिवदाधानसम्पादितानां स्वतन्त्राणा-मेवाहवनीयाद्यग्नीनां पश्चाद्वाक्यैः क्रतुषु विनियोगोऽस्तु । तत्रै-वान्यच्चिन्तितम् ।

“आधानं पवमानादेरिष्टेरङ्गं न वा भवेत् ।

अग्नीनामिष्टिशेषत्वात् तद्वाराऽस्य तदङ्गता ॥

अनारभ्य विधानात्तु नाङ्गं कस्यचिदाहितम् ।

अग्न्यर्थत्वात्तत्समेष्टिरग्नयस्त्वग्निहोत्रगाः” ॥

इदमास्माद्यते । “अग्नये पवमानायाष्टाकपालं निर्वपेदग्नये